

Ara, l'Esquerra

Només 45 dies després de celebrar-se el XV Congrés d'ERC, ja hi han entrat més de sis-cents militants. I, abans de l'estiu, el partit republicà endegarà una campanya de relleu: propaganda i petició d'afiliació.

J. M. P.

El gener d'enguany, Joan Hortalà, que encara no era secretari general d'ERC, deia que la imatge del partit no era atractiva, i que ERC apareixia davant l'opinió pública com una organització política antiquada i gens engrescadora.

El mes de febrer, Hortalà, ja secretari general, «obria portes» a la integració de noves forces en el partit i, en concret, als signants de la Crida Nacional a ERC. Ara, al mes de març, Àngel Colom, nomenat secretari general adjunt de Propaganda, Relacions Públiques i Imatge, fa un balanç positiu del moment actual d'ERC.

«La nostra entrada va representar la incorporació d'un centenar llarg de persones. Al marge d'aquell primer grup, ens ha sorprès i ens ha engrescat molt l'entrada d'altres quatre-cents persones, moltes de les quals no ens coneixíem. A part, n'han entrat una quarantena a Reus, una trentena a Tarragona, una vintena a Lloret, una seixantena a Barcelona —alguns, ex-militants d'ERC— i vint-i-cinc més a Girona. Més de sis-cents persones que han seguit la Crida Nacional a ERC. En un partit que no comptava amb nombrosa militància, això s'ha notat. Altres militants que estaven mig desvinculats han aprofitat per posar-se al corrent de pagament. Les estructures locals, molt somortes, ara s'han tornat a posar en marxa. En el si del partit ara es respira un moment d'eufòria important. S'ha creat una expectativa externa que ha propiciat l'augment de militància i, una expectativa interna que fa que es creïn noves seccions locals, es constitueixin candidatures municipals i hi hagi ànim de renovació. Es pinten els locals, s'arreglen les façanes i es posa de nou en marxa la maquinària del partit».

«Ens han obert les portes sense conflictes —continua Colom—, som ben rebuts allà on anem. La procedència de molts de nosaltres, que en els darrers sis anys hem portat la batalla a nivell de conscienciació nacional, fa que ara

se'ns respecti. La nostra militància anterior ens avala».

Juntament amb Àngel Colom, Xavier Bosch, un altre dels signants de la Crida Nacional a ERC, ha estat nomenat per l'executiu secretari tècnic de l'àrea de Propaganda. Per començar, ha presentat la proposta d'una intensa campanya de propaganda d'ERC i d'afiliació al partit. L'executiu l'ha acceptada per unanimitat.

«L'eslògan central serà: Ara, l'Esquerra. I hi haurà una invitació a entrar a ERC, una crida a la militància. La campanya tindrà quatre fonts. Un, a través de 50.000 cartells enganxats per tot el país. Un altre, amb el 'porta a porta' i l'embustiada d'octavilles amb un petit text d'invitació a donar suport, múltiple o genèric, a ERC. Tercer, amb anuncis i tribunes, farem incrementar la nostra presència en els mitjans de comunicació que s'expressen en català. I, quart, a través d'actes i festes en diferents ambients, des dels postmoderns fins a les penyes flamenques, anirem a explicar què és avui ERC en ambients molt diferents. La JERC també tindrà un fort protagonisme en aquesta campanya d'informació i propaganda del partit i de petició d'afiliació».

Heribert Barrera, president del Grup Parlamentari d'ERC al Parlament de Catalunya i, prèvia una reforma dels Estatuts, probablement el nou president del partit, és qui garanteix l'enllaç entre la tradició i el relleu d'ERC. I, potser més, l'enllaç entre l'equip dirigent elegit en el darrer Congrés —Hortalà i un Consell Nacional de la seva absoluta confiança—, i els sectors incorporats per efecte de la Crida Nacional a ERC.

L'equip de treball funciona i, per exemple, si, segons deia Hortalà, la república és la forma d'estat que millor garanteix la democràcia, a hores d'ara ja es prepara una campanya de promoció del republicanisme.

«Una altra iniciativa és fer una gran celebració a l'entorn del 14 d'abril, aniversari de la proclamació de la República Catalana. Per demostrar el caràcter netament republicà d'ERC. Amb

A l'esquerra, Joan Hortalà, secretari general

un clar contingut de refús a la monarquia borbònica i amb la proposta d'una república popular».

L'esperit vigent a ERC, el sorgit del XV Congrés, expressa la voluntat del partit de presentar-se sol, sempre que sigui factible, a les eleccions municipals, per enfortir així la representació institucional. A més, concórrer sols a les municipals pot acabar definitivament amb les acusacions de sucursalisme de CDC realitzades contra ERC, sobretot pel fet que Hortalà fos conseller del govern de Jordi Pujol.

«Les pròximes eleccions municipals, les veiem com un examen parcial que hem de superar amb nota. Presentarem candidatures pròpies a tot arreu on sigui possible, perquè ERC és una alternativa «per si». De moment, ja ultrapassem les 120 candidatures pròpies i superem les presentades a les anteriors municipals».

«Allà on les condicions locals ho aconsellin farem bloc municipal amb altres forces d'esquerra i, si pot ser, na-

RC. A la dreta, Àngel Colom, secretari general adjunt de Propaganda.

cionalistes. O, quan calgui, afavorirem agrupacions d'electors. A Barcelona anirem sols. Però encara no n'hem decidit el candidat».

Segons sembla, tan bon punt va aclarir-se que la Crida a la Solidaritat seguiria fent la seva feina de conscienciació nacional i, ERC, es dedicaria a la vertebració política de l'espai independentista, van esvaïr-se els rumors de diferències entre Àngel Colom i els actuals dirigents de la Crida a la Solidaritat.

Entre la gent de l'ENE i Josep Lluís Carod-Rovira va haver-hi també certs recels i malentesos, tan passatgers com inevitables, en el moment en què part de l'Entesa va passar a militar a l'Esquerra perquè no veia clar la seva vinculació a l'espai comunista, ni la connexió amb projectes a nivell d'estat.

Tanmateix, ERC encara no ha respost clarament a l'oferta que Rafael Ribó va fer, primer a Barrera, i després a Hortalà, a fi que ERC s'integrés a Iniciativa per Catalunya. «ERC no pot federar-se amb Iniciativa per Ca-

talunya per diverses raons. Una, que ERC té voluntat d'esdevenir alternativa d'esquerres i nacionalista i de situar-se molt bé en el Parlament de Catalunya l'any 1988. ERC ha de ser immediatament la tercera força, tot i que en alguns llocs ja ho és».

«Afermar la nostra alternativa significa proposar al país una imatge clara, forta i potent; això fa inviable ajuntar-nos amb sopes de lletres. Iniciativa per Catalunya és molt respectable en tant que alternativa de l'esquerra tradicional de Catalunya —a l'esquerra del PSOE—, però probablement arriba tard».

«Des del punt de vista d'esquerra i nacional, Iniciativa per Catalunya va a remolc dels esdeveniments. I l'esquerra nacionalista, en aquests moments, ha de tenir clar l'objectiu de la independència nacional».

ERC està decidida a convertir-se, segons va predir Heribert Barrera, en el partit de redreçament nacional i a no fondre's a l'ombra de cap partit majoritari.

En el sentit de diferenciar el seu nacionalisme del de CDC, els «vips» d'ERC van fer acte de presència a la I Convenció per la Independència Nacional (vegeu EL TEMPS, núm. 144).

«Cal interpretar la nostra presència allí com una voluntat manifesta que ERC és l'estructura política que vol portar aquest país a la independència, per fer de Catalunya un estat a Europa».

«Nosaltres hem estat respectuosos amb la independència política de la Convenció, però vam ser-hi presents per connectar amb el màxim possible d'elements de debat, d'idees, de propostes, i que després ERC pugui traduir-les en la mesura del possible en la seva filosofia i donar-hi sortida política. Seguirem molt atentament qualsevol manifestació de caire independentista que es produeixi al país. Intentarem ser-hi a totes i potenciar actes, debats i accions que vagin fent créixer el moviment independentista en general». □